

עת"א 53217/09-16 - אוריאל דויטש נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 אוקטובר 2016

עת"א 53217-09-16 דויטש נ' ועדת השחרורים

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר
אוריאל דויטש

נגד

המשיב
שירות בתי הסוהר

#2<

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד עדי קידר

ב"כ המשיב עו"ד יעל עצמון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 6 חודשי מאסר בגין הרשעתו בת"פ 38705-07-13 (בית המשפט המחוזי מרכז-לוד), לאחר שעונש של 8 חודשי מאסר שהוטל עליו בתיק הנ"ל קוצר ל-6 חודשי מאסר על ידי בית המשפט העליון בע"פ 1283/16.

ביום 28.9.16 החליטה נציבת שב"ס (להלן: "הנציבה") לדחות את בקשת העותר לשחרור על תנאי ובנימוקי החלטתה כתבה כדלקמן:

"האסיר יליד 95, תושב ירושלים, נעצר מספר פעמים בעבר, שפוט בגין עבירה שבוצעה על רקע אידיאולוגי ומזוהה כפעיל קיצוני. זהו לו מאסרו הראשון אך תלוי ועומד נגדו תיק פתוח. בהתאם לחוות דעת שירות המבחן שהובאה במסגרת גזר הדין, חל שיפור בתפיסותיו ובאורח חייו והוא אף הודה בביצוע העבירה. אך בהתאם לחוות דעת גורמי הביטחון, האסיר בעל קשרים לפעילים ועלול להיגרר לפעילות אלימה כפי שביצע במספר הזדמנויות בעבר. על כן החלטתי שלא לשחרר בשחרור מוקדם בשים לב למעשים הקיצוניים המבוצעים לאחרונה על ידי קטינים ובגירים".

עמוד 1

החלטה זו היא נושא העתירה שבפנינו וב"כ העותר טוען כי שגתה המשיבה כאשר קבעה שהעותר לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי זנח את האידיאולוגיה שעמדה בבסיס העבירה נושא מאסרו שכן מתסקירי שירות המבחן שהיו בפני בית משפט זה במותב אחר, שגזר את דינו ובפני בית המשפט העליון שדן בערעור שהגיש העותר, ביחד עם הנאשמים האחרים בתיק נושא מאסרו, עולה שהעותר זנח את התפיסה האידיאולוגית שעמדה בבסיס העבירה נושא מאסרו.

באשר לתיק התלוי ועומד נגד העותר, הוא ת"פ 1220-05-14 (בית משפט השלום בפתח תקווה), טוען ב"כ העותר שמדובר היה בעבירה שבוצעה ביום 11.7.13 כאשר העותר ואחרים נעמדו על ציר הנסיעה של כלי רכב משטריים וצה"ליים, חסמו את דרכם ולא אפשרו להם להמשיך בנסיעה.

כמו כן נטען כי העותר והאחרים סירבו לעזוב את המקום ונשארו לעמוד על ציר הנסיעה לכיוון היציאה ממצהר.

ב"כ העותר טוען כי אחד משותפיו של העותר לאותם מעשים (נאשם 4) שוחרר על ידי הנציבה ממאסר של 5 חודשים שריצה בגין העבירה נושא מאסרו של העותר וכן הוא טוען כי מדובר במעשה שנעשה ביום 11.7.13 ומאז המעשה נושא מאסרו הנוכחי לא עבר העותר כל עבירה.

הטענה העיקרית בפי ב"כ העותר היא לאפליה בין העותר לבין אהרון שרירא ששוחרר על תנאי בעוד העותר, שעומד בתנאי של הוכחת זניחת הקו האידיאולוגי, לא שוחרר.

עיינו בתסקירי המבחן של העותר ושל אהרון שרירא והגענו למסקנה כי העותר לא הוכיח במידה המוטלת עליו בהתחשב בכך שהעבירה בוצעה ממניעים אידיאולוגיים כי הוא זנח את המניע האידיאולוגי וחשוב לא פחות, שניתק את קשריו עם הגורמים שאיתם ביצע את העבירות נושא מאסרו וגם את העבירות נושא התיק התלוי ועומד נגדו.

מתסקירו של אהרון שרירא עולה כי הוא הצהיר שהוא ממשיך לראות בחומרה את מעורבותו בעבירה נושא מאסרו וחשוב לא פחות, שכיום ניתק כל קשר עם החברה בה היה באותה תקופה והדבר בא לביטוי, בין השאר, בכך שהוא ואשתו העתיקו את מקום מגוריהם לישוב יסוד המעלה בצפון הארץ.

הדברים האחרונים חשובים לאור חוות דעת שב"כ שהייתה מונחת בפני הנציבה והוצגה בפנינו לפיה העותר הוא בעל קשרים לפעילים והוא עלול להיגרר לביצוע פעילות אלימה, כפי שביצע במספר הזדמנויות שונות בעבר.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הנציבה נושא העתירה היא החלטה סבירה, שלא התעלמה מאמירות הזכות שנאמרו בתסקיר המבחן לגבי העותר אך קבעה, ובצדק, שהוא לא הוכיח במידה המוטלת עליו שזנח את הקו האידיאולוגי שעמד בבסיס העבירות וניתק את הקשרים עם אלה שבחברתם ביצע אותן.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ז' תשרי תשע"ז, 9/10/2016 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד